

عنوان مقاله:

چالش های طراحی شهری ایران در عرصه آموزش

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

بهزاد آسیایی غضنفرخانی - دانشجوی دکتری طراحی شهری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد، تبریز، ایران

آرش ثقفی اصل - استاد یار گروه شهرسازی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

با افتتاح پی در پی دوره های جدید دانشگاهی رشته طراحی شهری در سطح جهانی به سرعت در حال رشد است. این رشد را باید پاسخی دانست که دانشگاه ها به تقاضای فزاینده بخش خصوصی و عمومی برای استخدام متخصصان این رشته داده اند. همزمان با توسعه کمی آموزش طراحی شهری در سالهای اخیر روند بازنگری در محتوای برنامه درسی این رشته نیز شتاب فزایندهای یافته است در بازنگری برنامه آموزشی، تعیین دانش و مهارت های اساسی که لازم است طراحان شهری برای ایفای مسئولیت حرفه ای خود بیاموزند نقش حیاتی دارد. این مقاله درصدد است تا با مرور تحلیلی متون تخصصی تعلیم و تربیت طراحی شهری بررسی تجربیات دانشگاههای گوناگون جهان و مرور تقاضای بازار طراحی شهری چارچوبی را به عنوان «چارچوب دانش و مهارتهای اساسی مورد نیاز طراحان شهری» تدوین کند. هدف از این مرور، استخراج مفاهیم قبلی مورد استفاده سایر محققان است. نتایج این پژوهش نشان می دهد اساتید و دانشجویان، مهمترین تاثیر را در انتخاب رشته طراحی شهری به عنوان دلایل فردی دارند. طراحی شهری به عنوان فعالیتی نو ظهور در جهانی که کیفیت ها اسیر کمیت ها شده بودند، سر برآورد. تا جامعه را از طریق ارتقاء کیفیت های از دست رفته، به کمال خود نزدیک سازد. تحقق این امر در گرو شناخت اهداف و روش های دستیابی به آن بود. لذا برنامه های آموزشی متعددی برای تحقق اهداف مورد انتظار این رشته، در سراسر دنیا پیشنهاد شدند. طراحی شهری در ایران هم در جامعه علمی و هم حرفه ای به عنوان دو بازوی لازم برای تحصیل به اهداف آن؛ قدر و منزلتی ویژه یافته است.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، آموزش، چالش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960747>

